

TARPINSTITUCINIS SUSITARIMAS

1998 m. gruodžio 22 d.

dėl bendrųjų Bendrijos teisės aktų rengimo kokybės gairių

(1999/C 73/01)

EUROPOS PARLAMENTAS, EUROPOS SAJUNGOS TARYBA IR
EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

- (5) gerinant Bendrijos aktų rengimo kokybę, turėtų būti sustiprintas institucijų juridinių tarnybų, įskaitant jų teisinius/kalbos ekspertus, vaidmuo;

atsižvelgdami į 1997 m. spalio 2 d. Tarpvyriausybinės konferencijos priimtą Deklaraciją Nr. 39 dėl Bendrijos teisės aktų rengimo kokybės, pridėtą prie Amsterdamo sutarties baigiamojo akto,

kadangi:

- (6) šiomis gairėmis prisidedama prie institucijų pastangų, kuriomis siekiama, kad Bendrijos teisės aktai būtų labiau prieinami ir lengviau suprantami, ypač naudojant oficialios teisės aktų kodifikacijos priemones, bei formuluojant iš naujo ir supaprastinant jau esamus tekstus;

- (1) Bendrijos teisės aktai privalo būti rengiami aiškiai, paprastai ir tiksliai, jei norima kad jie būtų skaidrūs ir suprantami visuomenei ir verslo subjektams. Tai taip pat yra Bendrijos teisės aktų deramo įgyvendinimo ir vienodo taikymo valstybėse narėse prielaida;

- (7) šios gairės laikytinos institucijų vidaus naudojimo priemone. Jos nėra juridškai privalomos,

- (2) pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją, teisinio tikrumo principas, kuris yra Bendrijos teisės sistemos dalis, reikalauja, kad Bendrijos teisės aktai būtų aiškūs ir tikslūs, ir kiekvienas asmuo galėtų numatyti jų taikymo perspektyvą. Šio reikalavimo būtina ypač griežtai laikytis tais atvejais, kai teisės aktas sukelia finansines pasekmes bei įpareigoja asmenis, tam kad suinteresuoti asmenys tiksliai žinotų teisės aktų įpareigojimų apimtį;

BENDRU SUTARIMU PRIIMA ŠIAS GAIRES:

- (3) todėl Bendrijos teisės aktų rengimo gairės turi būti priimtos bendru sutarimu. Šiomis gairės skirtos, kad jomis vadovautųsi Bendrijų institucijos, kai jos priima teisės aktus, bei tie asmenys Bendrijų institucijose, kurie užsiima tokių aktų formulavimu ir projektų rengimu tiek rengdami pirminį tekstą, tiek teikdami įvairias jo pataisas įstatymų leidybos procese;

Bendrieji principai

- (4) šias gaires turėtų lydėti jų deramą taikymą užtikrinančios priemonės, kur kiekviena institucija priima atitinkamas priemones pagal savo reikmes;

1. Bendrijos teisės aktai rengiami aiškiai, paprastai ir tiksliai.
2. Bendrijos aktai rengiami laikantis atitinkamam teisės akto tipui nustatytų reikalavimų, ypač atsižvelgiant į tai, ar aktas yra ar nėra teisiškai privalomas (reglamentas, direktyva, sprendimas, rekomendacija ir kitas teisės aktas).
3. Rengiant teisės aktus yra atsižvelgiama į asmenis, kuriems jie bus taikomi, siekiant kad tie asmenys nedviprasmiškai galėtų suprasti savo teisės ir pareigas, taip pat į asmenis, atsakingus už šių aktų įgyvendinimą.

4. Teisės aktų nuostatos turi būti glaustos ir jų turinys kaip galima labiau vienareikšmiškas. Reikėtų vengti per daug ilgų straipsnių ir sakinių, bereikalingai sudėtingo formulavimo ir perdėto santrumpų naudojimo.
5. Viso teisės aktų priėmimo proceso metu jų projektai turėtų būti išreikšti tokiais terminais ir tokia sakinių struktūra, kad būtų atsižvelgiama į daugiakalbį Bendrijų įstatymų leidybos pobūdį; tik vienai kuriai nacionalinei teisės sistemai būdingos sąvokos ar terminai turėtų būti vartojami atsargiai.
6. Konkrečiame teisės akte nuosekliai naudojama ta pati terminija, suderinta tiek tame pačiame teisės akte, tiek su jau galiojančiais, ypač toje pačioje srityje, aktų terminija.

Vienodos sąvokos turi būti išreiškiamos tais pačiais terminais, kiek įmanoma stengiantis nenukrypti nuo jų reikšmės bendroje, teisinėje arba techninėje kalboje.

Teisės aktuose neturi būti kitų teisės aktų turinį dėstančių arba teisės akto pavadinimą pakartojančių nuostatų.

13. Kur tai tinka, dėstymo pradžioje pateikiamas straipsnis, kuriuo apibrėžiamas teisės akto reguliavimo dalykas ir taikymo sritis.
14. Jei teisės akte naudojami terminai gali būti suprantami nevienareikšmiškai, jų visų apibrėžimai turėtų būti pateikti kartu atskirame straipsnyje teisės akto pradžioje. Apibrėžimuose neturi būti savarankiškų norminių nuostatų.
15. Kiek tai įmanoma, teisės aktuose turi būti laikomasi standartinės dėstymo struktūros (reguliavimo dalykas ir taikymo sritis – apibrėžimai – teisės ir pareigos – įgyvendinimo įgaliojimus suteikiančios nuostatos – procedūrinės nuostatos – įgyvendinimo priemonės – pereinamosios ir baigiamosios nuostatos).

Dėstymas yra suskirstytas straipsniais ir, priklausomai nuo jo ilgio ir sudėtingumo, į antraštines dalis, skyrius ir skirsnius. Jei straipsnyje pateikiamas sąrašas, kiekvieną sąrašo punktą geriau būtų žymėti ne įtrauka, o skaičiumi arba raide.

Teisės aktų dalys

7. Visi Bendrijos bendrojo taikymo teisės aktai rengiami laikantis standartinės struktūros (pavadinimas – preambulė – dėstymas – priedai, kuomet tai reikalinga).
8. Teisės akto pavadinimu kaip galima glausčiau ir pilniau nurodomas akto reguliavimo dalykas, neklaidinant skaitytojo dėl dėstymo turinio. Kur tai tinka, po pilno teisės akto pavadinimo, gali būti pateikiamas jo sutrumpintas pavadinimas.
9. Nurodomosios dalies tikslas yra išdėstyti teisės akto teisinį pagrindą bei pagrindinius jo priėmimo procedūros etapus.
10. Konstatuojamosios dalies tikslas yra glaustai išdėstyti pagrindines dėstymo nuostatas sąlygojančias priežastis, jų pažodžiui nekartojant ir neperfrazuojant. Joje neturi būti norminių nuostatų arba politinių pamokymų.
11. Visos konstatuojamosios dalies pozicijos yra numeruojamos.
12. Juridiškai privalomų teisės aktų dėstyme neįtraukiama nenorminio pobūdžio nuostatų, pavyzdžiui pageidavimų ar politinių deklaracijų arba Sutarčių straipsnių ar pastraipų pakartojimo arba perfrazavimo, arba jau galiojančių teisės aktų nuostatų pakartojimo.

Vidinės ir išorinės nuorodos

16. Nuorodų į kitus teisės aktus turėtų būti kaip galima mažiau. Nuorodose turi būti nurodomas tiksliai tiksliai tas teisės aktas arba nuostata, į kuriuos jos nukreipia. Taip pat derėtų vengti rato nuorodų (nuorodų į teisės aktą arba straipsnį, kuris pats nurodo atgal į pradinę nuostatą) ir serijinių nuorodų (nuorodų į nuostatą, kuri pati nurodo į kitą nuostatą).
17. Juridiškai privalomo teisės akto dėstyme pateikta nuoroda į neprivalomą teisės aktą nepaverčia pastarojo privalomu. Jei teisės akto rengėjai norėtų padaryti visą arba dalį neprivalomo teisės akto turinio privalomu, jo sąlygos turi būti kiek įmanoma nustatytos kaip juridiškai privalomo teisės akto dalis.

Iš dalies pakeičiantys teisės aktai

18. Kiekviena teisės akto pataisa yra išreiškiamai aiškiai. Pataisos daromos įterpiant tam tikrą tekstą į taisomą teisės aktą. Pirmenybė teikiama tokiai taisymo formai, kai yra pakeičiamos ištisos nuostatos (straipsniai arba straipsnių dalys), o ne įterpiami arba išbraukiami atskiri sakiniai, frazės arba žodžiai.

Iš dalies pakeičiančiuose teisės aktuose neturi būti savarankiškų esminių nuostatų, kurios nėra įtrauktos į taisomą aktą.

19. Teisės akto, kurio pirminė paskirtis nėra iš dalies pakeisti kitą teisės aktą, pabaigoje gali būti numatytos kito teisės akto pataisos, kurias sąlygoja tuo teisės aktu numatomi pakeitimai. Jei tokios iš to išplaukiančios pataisos yra esminės, turėtų būti priimamas atskiras iš dalies pakeičiantis teisės aktas.

Baigiamosios nuostatos, panaikinimai ir priedai

20. Nuostatos, kuriose numatytos datos, terminai, išimtys, nukrypimai ir išplečiamasis taikymas, pereinamosios nuostatos (ypač susijusios su teisės akto poveikiu esamai situacijai) ir baigiamosios nuostatos (teisės akto įsigaliojimas, perkėlimo į nacionalinės teisės aktus terminas ir laikinas taikymas) pateikiamos tiksliai suformuluotos.

Nuostatose, nustatančiose galutinius teisės aktų perkėlimo ir taikymo terminus, nurodoma konkreti metais, mėnesiu ir diena išreikšta data. Direktyvų atveju, tokie terminai nustatomi taip, kad būtų suteikta pakankami laiko perkėlimui į nacionalinės teisės aktus.

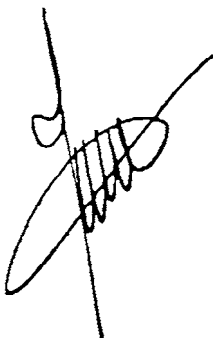
21. Pasenę teisės aktai ir nuostatos panaikinami aiškiai išreikštu būdu. Naujo teisės akto priėmimas turi sąlygoti aiškiai išreikštą bet kurio naujuoju teisės aktu padaryto nebetaikytino arba nebereikalingo teisės akto arba nuostatos panaikinimą.
22. Techniniai teisės akto aspektai išdėstomi prieduose, apie kuriuos atskira nuoroda pažymima teisės akto dėstyje ir kuriuose nesukuriamas jokia nauja teisė arba pareiga, kurių nenumatyta dėstyje.

Priedai sudaromi pagal standartizuotą formatą,

Priimta Briuselyje, 1998 m. gruodžio 22 d.

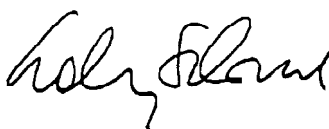
Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

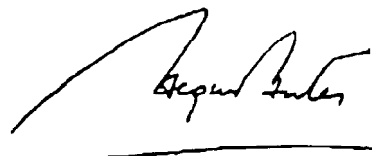
Europos Sąjungos Tarybos vardu

Pirmininkas

Europos Bendrijų Komisijos vardu

Pirmininkas

SUSITARIAMA DĖL TOLIAU IŠDĖSTYTŲ ĮGYVENDINIMO PRIEMONIŲ:

Institucijos imasi tokių su savo vidaus organizacija susijusių priemonių, kurių jos mano esant reikalinga, siekiant užtikrinti deramą šių gairių taikymą.

Institucijos visų pirma:

- duoda nurodymą savo juridinėms tarnyboms per vienerius metus nuo šių gairių paskelbimo parengti bendrą praktinį vadovą teisės aktų rengimu užsiimantiems asmenims;
- organizuoja kiekviena savo vidaus tvarką tokių būdu, kad jų juridinės tarnybos, įskaitant jų teisės/kalbos ekspertus, galėtų kiekviena savo institucijoje laiku pateikti teisės aktų rengimo pasiūlymus, susijusius su šių gairių taikymu;
- stiprina teisės aktų rengimo grupes tuose institucijų organuose arba departamentuose, kurie dalyvauja įstatymų leidybos procese;
- užtikrina, kad jų pareigūnai ir kiti tarnautojai būtų apmokomi rengti teisės aktų projektus ir ypač suvoktų daugiakalbiškumo poveikį teisės aktų rengimo kokybei;
- skatina bendradarbiavimą su valstybėmis narėmis, siekiant, kad būtų geriau suprantamos ypatingos aplinkybės, į kurias būtina atsižvelgti rengiant tekstų projektus;
- skatina teisės aktų rengime naudojamų informacinių technologijų priemonių plėtojimą ir tobulinimą;
- stiprina bendradarbiavimą tarp savo atitinkamų departamentų, atsakingų už teisės aktų rengimo kokybę;
- duoda nurodymą savo atitinkamoms juridinėms tarnyboms periodiškai parengti ataskaitą apie priemones, kurių pagal a–g punktus imamasi kiekvienoje iš institucijų, kurioms jos priklauso.